

случи нѣчто противно, преноси го съ трѣпніе. Ако желаете да придобете и вы това добро, гледайте да мислите и да живѣете всякога, както вы поучихъ.

Но, дѣца мои, (трѣбва искрено да ся признаѣ) никога не щете да можете да живѣете толкова задоволны и благополучны, колкото бѣ мой пріятель проповѣдникъ-тъ, и колкото видите мене тойзи вечеръ, ако не научите, и ако не направите повече отъ колкото ви сѣмъ научилъ до сега. Наставихъ вы, какъ трѣбва да живѣете, та да не станете самички на несчастіе-то си причина. Има обаче толкова обстоятелства, които не можете да предвидите; толкова бѣды, които само съ ваши-ты силы не можете да отпѣдите, а несчастіе-то е всякога несчастіе. Истина, несчастіе, което не сме навлѣкли сами на себе, е по̀сносно отъ онова несчастіе, на което сме мы сами причина: болѣзнено е обаче и остава всякого исто-то.

Не само, кога дойде несчастіе-то, е болѣзнено, но още и преди да стигне; кога само страхуваме отъ него, или само имаме за него подозрѣніе. Кога градинарь-тъ пои градинѣ-тъ си, и дума въ себе: да ли не ще притече утрѣ рѣка-та да ѡ залѣе? Кога другъ ляга да спи и размышлява: нощесь да ли мя не щѣтъ съблѣ разбойници, да ли мя не щѣтъ уби? или нощесь да ли не ще стопи пожаръ кѣщѣ-тъ ми и всичко-то ми имотство? Тогава,